

Forfatter: Udrag fra Skolekammeraterne

Titel:

Citation: "Fjorten eventyr og fortællinger", i *Fjorten eventyr og fortællinger*, udg. af Marita Akhøj Nielsen , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, 1989, s. 166.

Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-ingemann01-shoot-idm140296365964656.pdf> (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Fjorten eventyr og fortællinger

Den unge chirurgiske Candidat Christen Valman stod imidlertid i sit Værelse paa Hospitalet, omgivet af Dødningshoveder og Scheletter, og betragtede med Velbehag sin nye Klædning i Speilet. I den fine grønne Kjole med korte spidse Skjøder, med sin veldannede Skikkelse i de snevrc lysebrune Casimirs Beenklæder, der, efter den da herskende Mode, skjultes forneden af et Par blanke guulkravede Støvler - med forgyldte Knapper i den nye blommede Silkevest, syntes han nu selv, han var ganske vakker, og ønskede kun, at hans lykkelig helbredte Patientinde, Frøken Amalia Falk, maatte møde ham idag og finde ham endnu langt vakkrere. Som Amanuensis hos Agent Falks Huuslæge, havde han kun havt Adgang der i Huset, medens han foretog en magnetisk Cuur med den unge Frøken. En altfor stærk Sympathie mellem de unge Mennesker var ikke undgaaet 167 Huuslægens Opmærksomhed, og neppe var Amalia helbredet, før Valman, med et betydeligt Honorar, havde faaet Afsked som Magnetiseur og Amanuensis. Siden havde han kun havt Leilighed til at see den smukke Grossererdatter om Søndagen i Kirken eller paa de offentlige Spadsereveie. Hun fulgtes næsten bestandig af sin Fader, Agenten, en lille Mand med et ret muntert, men tørt Pengemandsansigt. Sidste Søndag var hun tillige ledsaget af en fremmed aldrende Herre, som vakte Opsigt med sine store Diamantsbrystnaale og theatralske Fagter.